Υπαγωγή
ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Γαλλικό Συμβούλιο της Επικρατείας (Conseil D'État)

13 Οκτωβρίου 2020

Η πιθανή διαβίβαση δεδομένων υγείας ευρωπαίων πολιτών στις ΗΠΑ από εταιρία υπαγόμενη στο Αμερικάνικο Δίκαιο στο πλαίσιο προσωρινής δικαστικής προστασίας

Επιμέλεια και μετάφραση: Μαρία Κατσιώτη

Μετάφραση της απόφασης[1]

ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Λαμβάνοντας υπόψη την ακόλουθη διαδικασία:

Με αίτημα, που καταχωρήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 2020 στη γραμματεία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η ένωση «Εθνικό Συμβούλιο Ελεύθερου Λογισμικού» (CNLL), η ένωση «PlossRhones-Alpes», η ένωση «SoLibre», η εταιρεία «Nexedi», η ένωση «Interhop» για τη διαλειτουργικότητα και ελεύθερη κοινή χρήση αλγορίθμων, η κα B... I..., ο κ. C... A..., η εθνική συνδικαλιστική ένωση δημοσιογράφων (SNJ), η γενική ιατρική ένωση (SMG), η γαλλική συνδικαλιστική ένωση ελεύθερης ιατρικής (UFML), ο κ. H... J..., ο κ, D.. G..., η γενική ένωση μηχανικών, διευθυντών και τεχνικών CGT (UGICT-CGT), η ομοσπονδιακή ένωση ιατρών, μηχανικών, στελεχών, τεχνικοί CGT (UFIMCT - CGT υγεία και κοινωνική δράση), η κα L... K..., ο κ. E... F..., η ένωση «Constances», η ένωση «Actupiennes» και η γαλλική ένωση αιμοφιλίων (AFH) ζητούν από τον δικαστή του Συμβουλίου της Επικρατείας, αρμόδιο για την προσωρινή δικαστική προστασία, βάσει του άρθρου 521-2 του Κώδικα Διοικητικής Δικαιοσύνης:

1°) πρωτίστως, να διατάξει την αναστολή της συγκέντρωσης και επεξεργασίας δεδομένων που σχετίζονται με την επιδημία του covid-19 στην Πλατφόρμα δεδομένων υγείας, καθώς και όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλιστεί η απουσία σοβαρής και προφανώς παράνομης παραβίασης του δικαιώματος στην

[1] Όπως έχει δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα του Γαλλικού Συμβουλίου της Επικρατείας - https://www.conseil-etat.fr/ressources/decisions-contentieuses/arianeweb2, όπου δημοσιεύονται αποφάσεις δικαστηρίου [τελευταία επίσκεψη : 08.07.2021].

ιδιωτική ζωή και της προστασίας προσωπικών δεδομένων που σχετίζονται με την επεξεργασία και τη συγκέντρωση δεδομένων υγείας στο Κέντρο δεδομένων υγείας[2]·

2ο) επικουρικά, να ζητήσει από την Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών, για να αποφανθεί σχετικά με τις συνέπειες της ακύρωσης της «Ασπίδας Προστασίας Δεδομένων ΕΕ – ΗΠΑ»[3] στην επεξεργασία και συλλογή δεδομένων στους κόλπους της Πλατφόρμας δεδομένων υγείας·

3) να υποχρεώσει το κράτος να πληρώσει το ποσό των 5.000 ευρώ σύμφωνα με το άρθρο 761-1 του Κώδικα Διοικητικής Δικαιοσύνης.

Υποστηρίζουν ότι:

- υφίσταται έννομο συμφέρον·

- πληρούται η προϋπόθεση του επείγοντος, λαμβάνοντας υπόψη, κατ' αρχάς, την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που δηλώθηκε από τις 23 Μαρτίου 2020, τα αποτελέσματα της οποίας ανανεώθηκαν με το διάταγμα της 10ης Ιουλίου 2020 που ορίζει τα γενικά μέτρα που είναι απαραίτητα για την αντιμετώπιση της επιδημίας του covid-19 σε περιοχές που εξήλθαν από την κατάσταση έκτακτης υγειονομικής ανάγκης και σε περιοχές όπου έχει επεκταθεί, επιπρόσθετα, λαμβάνοντας υπόψη την εφαρμογή του επίμαχου μέτρου που επιτρέπει πολύ ευρεία συλλογή και συγκέντρωση δεδομένων ιδιαίτερα ευαίσθητων, καθώς και τις επιφυλάξεις που εξέφρασε η Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών, και, τέλος, λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους που επισημαίνει η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Ιουλίου 2020·

- υπάρχει μία σοβαρή και προφανώς παράνομη προσβολή του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής και του δικαιώματος στην προστασία των προσωπικών δεδομένων από την υπαγωγή στο Αμερικάνικο Δίκαιο της εταιρίας που επελέγη για να διασφαλίσει το τεχνικό μέρος της Πλατφόρμας των δεδομένων υγείας, χωρίς επαρκείς εγγυήσεις σχετικά με τους κινδύνους, τους οποίους φέρουν, αφενός, η μεταφορά δεδομένων προς τις ΗΠΑ, όπως επισημάνθηκε στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 16 Ιουλίου του 2020 και, αφετέρου, η εξωεδαφική εφαρμογή του Αμερικανικού Δικαίου.

Με υπόμνημα υπεράσπισης, που καταχωρήθηκε στις 7 Οκτωβρίου 2020, ο Υπουργός Αλληλεγγύης και Υγείας καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το αίτημα πρέπει να απορριφθεί. Υποστηρίζει ότι η προϋπόθεση του επείγοντος δεν πληρούται και ότι καμία σοβαρή και προδήλως παράνομη παραβίαση θεμελιώδους ελευθερίας δεν υφίσταται.

Η Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών υπέβαλε παρατηρήσεις, οι οποίες καταχωρήθηκαν στις 8 Οκτωβρίου 2020.

Η αίτηση κοινοποιήθηκε στον Πρωθυπουργό, στην Πλατφόρμα δεδομένων υγείας και στην εταιρία Microsoft France, οι οποίες δεν υπέβαλαν υπόμνημα.

Αφού κλήθηκαν σε δημόσια συνεδρίαση, αφενός, το Εθνικό Συμβούλιο ελεύθερου λογισμικού και οι άλλοι αιτούντες και, αφετέρου, ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Αλληλεγγύης και Υγείας, η Πλατφόρμα για τα δεδομένα υγείας και η εταιρία Microsoft France, καθώς και η εθνική Επιτροπή πληροφορικής και ελευθεριών·

---

[2] HealthDataHub
[3] "EU-USPrivacyShield"

Ακούστηκαν κατά τη δημόσια ακρόαση στις 8 Οκτωβρίου 2020, στις 2:30 μ.μ.:

- οι εκπρόσωποι του Εθνικού Συμβουλίου Ελεύθερου Λογισμικού και των άλλων αιτούντων ·

- οι εκπρόσωποι του Υπουργού Αλληλεγγύης και Υγείας·

- οι εκπρόσωποι της Πλατφόρμας δεδομένων υγείας·

- οι εκπρόσωποι της Microsoft France·

Στο τέλος αυτής της ακρόασης, ο δικαστής για την προσωρινή δικαστική προστασία ανέβαλε την περάτωση της αποδεικτικής διαδικασίας για τις 13 Οκτωβρίου στις 12 το μεσημέρι.

Έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις, που καταχωρήθηκαν στις 9 Οκτωβρίου 2020 και που παρουσίασε η εταιρεία Microsoft France·

Έχοντας υπόψη τα νέα υπομνήματα που καταχωρήθηκαν στις 12 και 13 Οκτωβρίου 2020 και που παρουσιάστηκαν από το Εθνικό Συμβούλιο ελεύθερου λογισμικού και τους άλλους αιτούντες, που έχουν τους ίδιους σκοπούς με το αίτημά τους·

Έχοντας υπόψη τα νέα έγγραφα και το νέο υπόμνημα που καταχωρήθηκαν στις 10 και 13 Οκτωβρίου 2020, που προσκόμισε ο Υπουργός Αλληλεγγύης και Υγείας και που τείνει στον ίδιο σκοπό με το προηγούμενο υπόμνημα του·

Έχοντας υπόψη το υπόμνημα, που καταγράφηκε στις 13 Οκτωβρίου 2020, το οποίο παρουσίασαν το Εθνικό Συμβούλιο ελεύθερου λογισμικού και οι άλλοι αιτούντες·

Έχοντας υπόψη τα άλλα έγγραφα του φακέλου·

Έχοντας υπόψη:

- τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- τον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016·

- τον Κώδικα Δημόσιας Υγείας·

- τον Νόμο αριθ. 78-17 της 6ης Ιανουαρίου 1978 ·

- τον Νόμο αριθ. 2019-774 της 24ης Ιουλίου 2019 ·

- τον Νόμο αριθ. 2020-856 της 9ης Ιουλίου 2020 ·

- την απόφαση του Υπουργού Αλληλεγγύης και Υγείας της 10ης Ιουλίου 2020 που ορίζει τα γενικά μέτρα που είναι απαραίτητα για την αντιμετώπιση της επιδημίας του covid-19 στις περιοχές που έχουν εξέλθει από την κατάσταση έκτακτης ανάγκης για την υγεία και σε εκείνες όπου έχει επεκταθεί·

- τον Κώδικα Διοικητικής Δικαιοσύνης·

Λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 511-1 του Κώδικα Διοικητικής Δικαιοσύνης: «Ο δικαστής για την προσωρινή δικαστική προστασία αποφασίζει με μέτρα προσωρινού χαρακτήρα. Δεν δικάζει οριστικά και αποφασίζει το συντομότερο δυνατό». Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 521-2 του ίδιου κώδικα: «Επιλαμβανόμενος μίας αίτησης δικαιολογημένης λόγω επείγουσας κατάστασης, ο δικαστής για την προσωρινή προστασία μπορεί να διατάξει όλα τα απαραίτητα

μέτρα για την προστασία μίας θεμελιώδους ελευθερίας στην οποία ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ένας οργανισμός ιδιωτικού δικαίου, υπεύθυνος για την άσκηση δημόσιας εξουσίας, θα είχε προκαλέσει, κατά την διάρκεια της άσκησης μίας εκ των εξουσιών αυτών, σοβαρή και προφανώς παράνομη παραβίαση. Ο δικαστής για την προσωρινή προστασία αποφασίζει μέσα σε προθεσμία 48 ωρών».

Σχετικά με το καθήκον του δικαστή για την προσωρινή προστασία:

2. Από τον συνδυασμό των διατάξεων 511-1 και 521-2 του Κώδικα Διοικητικής Δικαιοσύνης προκύπτει ότι ο δικαστής για την προσωρινή προστασία, όταν αποφασίζει με βάση το άρθρο 521-2 και διαπιστώνει μία σοβαρή και προφανώς παράνομη παραβίαση προκαλούμενη από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου σε μία θεμελιώδη ελευθερία και προερχόμενη από πράξη ή παράλειψη αυτού του δημοσίου προσώπου, ορίζει τα μέτρα τα οποία είναι πρόσφορα να εξαφανίσουν τις επιπτώσεις αυτής της παραβίασης, όταν υπάρχει μία κατάσταση που χαρακτηρίζεται ως επείγουσα και που δικαιολογεί την επιβολή μέτρων προστασίας σε σύντομο χρονικό διάστημα, και τα οποία μέτρα μπορούν να ληφθούν αποτελεσματικά. Αυτά τα μέτρα πρέπει, καταρχήν, να έχουν προσωρινό χαρακτήρα, εκτός εάν κανένα τέτοιο μέτρο δεν μπορεί να διασφαλίσει την αποτελεσματική άσκηση της θεμελιώδους ελευθερίας, η οποία υπέστη παραβίαση.

3. Το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, η οποία περιλαμβάνει το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, αποτελεί μία θεμελιώδη ελευθερία με την έννοια των διατάξεων του άρθρου 521-2 του Κώδικα Διοικητική Δικαιοσύνης.

Σχετικά με το νομικό πλαίσιο:

Όσον αφορά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την προστασία των δεδομένων:

4. Αφενός, σύμφωνα με το άρθρο 44 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27 Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46 ΕΚ ή Γενικός Κανονισμός για την Προστασία των Δεδομένων :

«Κάθε διαβίβαση, προς μία τρίτη χώρα (...), δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία ή προορίζονται να υποβληθούν σε επεξεργασία μετά την διαβίβαση αυτή προς τρίτη χώρα, πραγματοποιείται μόνο αν, με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, οι προϋποθέσεις που θεσπίζονται στο παρόν κεφάλαιο τηρούνται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τον εκτελούντα την επεξεργασία (...). Όλες οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται με σκοπό να διασφαλίζεται ότι το επίπεδο προστασίας των φυσικών προσώπων, που εγγυάται ο παρών κανονισμός, δεν υπονομεύεται». Το άρθρο 45 αυτού του κανονισμού προβλέπει ότι : « 1. Μία διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς μία τρίτη χώρα (...) μπορεί να πραγματοποιηθεί, εφόσον η Επιτροπή έχει αποφασίσει ότι διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας από την τρίτη χώρα, από το έδαφος ή από έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τομείς στην εν λόγω τρίτη χώρα (...). Για μία τέτοια διαβίβαση δεν απαιτείται ειδική άδεια. / 2. Κατά την εκτίμηση της επάρκειας του επιπέδου προστασίας, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, ιδίως, τα ακόλουθα στοιχεία : / α) το κράτος δικαίου, τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, (...) την

πρόσβαση των δημόσιων αρχών στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και την εφαρμογή αυτής της νομοθεσίας, τους κανόνες προστασίας δεδομένων, (...) καθώς και τα ουσιαστικά και εκτελεστά δικαιώματα που απολαμβάνουν τα υποκείμενα των δεδομένων και τα διοικητικά και δικαστικά μέσα που μπορούν να ασκήσουν αποτελεσματικά τα υποκείμενα των δεδομένων των οποίων τα προσωπικά δεδομένα μεταφέρονται, (...) / 3. Η Επιτροπή, αφού αξιολογήσει την επάρκεια του επιπέδου προστασίας, μπορεί να αποφασίσει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, ότι μια τρίτη χώρα, ένα έδαφος ή ένας ή περισσότεροι συγκεκριμένοι τομείς σε μια τρίτη χώρα (...), διασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας (...)». Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 46 του παρόντος κανονισμού: «1. Ελλείψει απόφασης δυνάμει του άρθρου 45, παράγραφος 3, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία μπορεί να μεταβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό, μόνο εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία παράσχουν κατάλληλες εγγυήσεις και υπό την προϋπόθεση ότι υφίστανται εκτελεστά δικαιώματα και αποτελεσματικά ένδικα μέσα για τα υποκείμενα δεδομένων./ 2. Οι κατάλληλες εγγυήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να παρέχονται, χωρίς να απαιτείται ειδική άδεια εποπτικής αρχής, μέσω: / (...) / γ) τυποποιημένων ρητρών προστασίας δεδομένων που εκδίδονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 (...)».

5. Από την άλλη, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 48 του ίδιου Κανονισμού: «Κάθε απόφαση δικαστηρίου και κάθε απόφαση διοικητικής αρχής τρίτης χώρας που απαιτεί από τον υπεύθυνο να διαβιβάσει ή να κοινοποιήσει προσωπικά δεδομένα μπορεί να αναγνωριστεί ή να καταστεί εκτελεστή καθ' οποιονδήποτε τρόπο, μόνο αν βασίζεται σε διεθνή συμφωνία, όπως η σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, που ισχύει μεταξύ της αιτούσας τρίτης χώρας και της Ένωσης ή ενός Κράτους-Μέλους, με την επιφύλαξη άλλων λόγων διαβίβασης με βάση το παρόν κεφάλαιο». Το άρθρο 28 αυτού του Κανονισμού προβλέπει ότι : «1. Όταν η επεξεργασία πρέπει να πραγματοποιηθεί για λογαριασμό υπευθύνου επεξεργασίας, ο τελευταίος χρησιμοποιεί μόνο εκτελούντες την επεξεργασία που παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις ως προς την εφαρμογή κατάλληλων τεχνικών και οργανωτικών μέτρων, κατά τρόπο ώστε η επεξεργασία να πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος Κανονισμού και να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων. / (...) / 3. « Η επεξεργασία από τον εκτελούντα την επεξεργασία διέπεται από σύμβαση ή άλλη νομική πράξη σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή το δίκαιο Κράτους Μέλους, η οποία (...) προβλέπει, ιδίως, ότι ο εκτελών την επεξεργασία: α) επεξεργάζεται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μόνο βάσει καταγεγραμμένων εντολών του υπευθύνου επεξεργασίας, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό, εκτός εάν υποχρεούται προς τούτο βάσει του δικαίου της Ένωσης ή του δικαίου του Κράτους Μέλους στο οποίο υπόκειται ο εκτελών την επεξεργασία· σε αυτήν την περίπτωση, ο εκτελών την επεξεργασία ενημερώνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας για την εν λόγω νομική απαίτηση πριν από την επεξεργασία, εκτός εάν το εν λόγω δίκαιο απαγορεύει αυτού του είδους την ενημέρωση για σοβαρούς λόγους δημοσίου συμφέροντος.

6.Με απόφαση του τμήματος μείζονος συνθέσεως στις 16 Ιουλίου 2020, DataProtection Commissioner κατά Facebook Ireland Ltdet Maximillian Schrems, C-

311/ 18, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάνθηκε ότι το άρθρο 46, παράγραφος 1, και το άρθρο 46, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Κανονισμού 2016/679 έχουν την έννοια ότι οι κατάλληλες εγγυήσεις, τα εκτελεστά δικαιώματα και τα αποτελεσματικά μέσα έννομης προστασίας που απαιτούνται κατά τις διατάξεις αυτές πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα δικαιώματα των ατόμων των οποίων τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάζονται προς τρίτη χώρα βάσει τυποποιημένων ρητρών προστασίας δεδομένων τυγχάνουν ενός επιπέδου προστασίας ουσιαστικά ισοδύναμου με εκείνο που εγγυάται εντός της Ένωσης ο Κανονισμός αυτός, όπως ερμηνεύεται σε συνδυασμό με τον Χάρτη. Προς τούτο, κατά την αξιολόγηση του επιπέδου προστασίας που εξασφαλίζεται στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαβίβασης πρέπει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη τόσο οι συμβατικοί όροι που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ του υπευθύνου της επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, οι οποίοι είναι αμφότεροι εγκατεστημένοι εντός της Ένωσης, και του αποδέκτη της διαβίβασης, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στην οικεία τρίτη χώρα, όσο και, σε σχέση με την ενδεχόμενη πρόσβαση των δημοσίων αρχών της εν λόγω τρίτης χώρας στα διαβιβαζόμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα κρίσιμα στοιχεία του νομικού συστήματός της, ιδίως εκείνα που μνημονεύονται στο άρθρο 45, παράγραφος 2, του Κανονισμού αυτού.

7. Με αυτήν την απόφαση, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι η εκτελεστική απόφαση 2016/1250 της Επιτροπής στις 12 Ιουλίου 2016 σχετικά με την επαρκή προστασία που παρέχεται από την «Ασπίδα Προστασίας Δεδομένων ΕΕ – ΗΠΑ», λαμβανομένη με βάση την οδηγία 95/46και η οποία απόφαση ισοδυναμεί με απόφαση σχετικά με την επάρκεια με την έννοια του άρθρου 45 παρ. 3 του Γενικού Κανονισμού για τα προσωπικά δεδομένα, ήταν άκυρη με την αιτιολογία ότι, ακόμη και σε αυτό το πλαίσιο, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν εξασφάλιζαν επαρκές επίπεδο προστασίας των προσωπικών δεδομένων που μεταφέρθηκαν από την Ένωση σε οργανισμούς εγκατεστημένους στη χώρα αυτή. Στην πραγματικότητα, η απόφαση εντόπισε παρεμβάσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα των προσώπων των οποίων τα προσωπικά δεδομένα μεταφέρονται με αυτόν τον τρόπο, λόγω των δυνατοτήτων πρόσβασης σε αυτά τα δεδομένα και της χρήσης τους από τις Αμερικανικές δημόσιες αρχές, στο πλαίσιο προγράμματος εποπτείας με βάση το άρθρο 702 του " Foreign Intelligence Surveillance Act " (FISA) ή του νόμου περί παρακολούθησης επικοινωνιών αλλοδαπών υπηρεσιών πληροφοριών και, από την άλλη πλευρά, λόγω του «εκτελεστικού διατάγματος (ΕΟ) 12333» ή του προεδρικού διατάγματος αριθ. 12333, τα οποία δεν περιορίζονται σε αυτό που είναι απολύτως απαραίτητο. Το άρθρο 702 του FISA δεν περιορίζει την εξουσιοδότηση που παρέχει και το δικαστήριο επανεξέτασης των ξένων πληροφοριών των Ηνωμένων Πολιτειών βεβαιώνει μόνο εάν αυτά τα προγράμματα ανταποκρίνονται στον στόχο της απόκτησης πληροφοριών ξένης νοημοσύνης, αλλά όχι εάν οι άνθρωποι στοχεύονται ορθώς για το σκοπό αυτό. Όσον αφορά τον ΕΟ 12333, πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με την «Προεδρική οδηγία πολιτικής 28» (PPD-28), η οποία ωστόσο επιτρέπει μια «μαζική» συλλογή σχετικά μεγάλου όγκου πληροφοριών ή δεδομένων, όταν οι υπηρεσίες πληροφοριών δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν ένα αναγνωριστικό που συνδέεται με έναν συγκεκριμένο στόχο για να κατευθύνει τη συλλογή, καθιστώντας δυνατή την πρόσβαση σε δεδομένα που διέρχονται στις Ηνωμένες Πολιτείες χωρίς δικαστική εποπτεία ή ένα επαρκές πλαίσιο εποπτείας. Τέλος, για αυτά τα διάφορα προγράμματα εποπτείας, δεν υπάρχει κείμενο που να

παρέχει στους ενδιαφερόμενους δικαιώματα εκτελεστά κατά των αμερικανικών αρχών ενώπιον των δικαστηρίων, τα οποία να τους επιτρέπουν να επωφεληθούν από μία αποτελεσματική δικαστική προστασία. Υπό αυτές τις προϋποθέσεις, οι περιορισμοί της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, που απορρέουν από τους εσωτερικούς κανόνες των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν διαμορφώνονται κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις ουσιαστικά ισοδύναμες με εκείνες που απαιτούνται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, του οποίου το άρθρο 52 επιτρέπει περιορισμούς στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών, που αναγνωρίζει, μόνο εάν είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται αποτελεσματικά σε στόχους γενικού συμφέροντος, που αναγνωρίζονται από την Ένωση, ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων.

Όσον αφορά τις εθνικές διατάξεις που διέπουν τη συλλογή και την επεξεργασία δεδομένων σε σχέση με την επιδημία covid-19 στην πλατφόρμα δεδομένων υγείας:

8. Από τη μία πλευρά, το άρθρο L. 1462-1 του Κώδικα Δημόσιας Υγείας με τη διατύπωσή του, που απορρέει από το νόμο της 24ης Ιουλίου 2019 σχετικά με την οργάνωση και τον μετασχηματισμό του συστήματος υγείας, προβλέπει ότι μια ένωση δημοσίου συμφέροντος, που ονομάζεται «Πλατφόρμα δεδομένων υγείας» και που αποτελείται από το Κράτος, οργανισμούς που εξασφαλίζουν την εκπροσώπηση των ασθενών και των χρηστών του συστήματος υγείας, τους παραγωγούς δεδομένων υγείας και δημόσιους και ιδιωτικούς χρήστες δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των ερευνητικών οργανισμών υγείας, είναι υπεύθυνη ιδίως για τη συλλογή, οργάνωση και διάθεση δεδομένων από το εθνικό σύστημα δεδομένων υγείας που αναφέρεται στο άρθρο L. 1461-1 του ίδιου Κώδικα και για τη προώθηση της καινοτομίας στη χρήση δεδομένων υγείας. Η τροποποίηση της ιδρυτικής συμφωνίας της ένωσης δημόσιου συμφέροντος «Εθνικό Ινστιτούτο Δεδομένων Υγείας» για την ίδρυση της ένωσης δημοσίου συμφέροντος «Πλατφόρμα δεδομένων υγείας» ή "HealthDataHub" εγκρίθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2019 με εντολή του Υπουργού Ένοπλων Δυνάμεων, του Υπουργού Αλληλεγγύης και Υγείας, του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, του Υπουργού Εργασίας, του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Νεότητας, του Υπουργού Εσωτερικών, του Υπουργού Ανώτατης Εκπαίδευσης, Έρευνας και Καινοτομίας και του Υπουργού Γεωργίας και Τροφίμων.

9. Από την άλλη πλευρά, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του άρθρου L. 3131-1 του Κώδικα Δημόσιας Υγείας: «Σε περίπτωση σοβαρής απειλής για την υγεία, που απαιτεί έκτακτα μέτρα, ιδίως σε περίπτωση απειλής επιδημίας, ο αρμόδιος για την υγεία Υπουργός μπορεί, με αιτιολογημένη απόφαση, να ορίσει προς το συμφέρον της δημόσιας υγείας οποιοδήποτε μέτρο ανάλογο με τους διατρεχόμενους κινδύνους και αναγκαίο με τις περιστάσεις του χρόνου και του τόπου προκειμένου να αποφευχθούν και να περιοριστούν οι συνέπειες των πιθανών απειλών για την υγεία του πληθυσμού. Ο Υπουργός μπορεί, επίσης, να λάβει τέτοια μέτρα μετά τη λήξη της κατάστασης έκτακτης ανάγκης για την υγεία που προβλέπεται στο Κεφάλαιο Ια του παρόντος τίτλου, προκειμένου να διασφαλιστεί η σταδιακή εξαφάνιση της κατάστασης της υγειονομικής κρίσης». Το άρθρο 30 της Υπουργικής Απόφασης της 10ης Ιουλίου 2020 που ορίζει τα γενικά μέτρα που είναι απαραίτητα για την αντιμετώπιση της επιδημίας του covid-19 στις περιοχές που έχουν εξέλθει από την κατάσταση έκτακτης ανάγκης για την υγεία και σε εκείνες όπου έχει επεκταθεί,

λαμβανομένα βάσει αυτών των διατάξεων και εκείνων του άρθρου L. 3131-16 του Κώδικα Δημόσιας Υγείας, προβλέπει, μέσα σε κεφάλαιο αφιερωμένο στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του συστήματος υγείας, ότι : «I.- Με μοναδικό σκοπό την διευκόλυνση της χρήσης δεδομένων υγείας για τις ανάγκες διαχείρισης της έκτακτης ανάγκης για την υγεία και για τη βελτίωση των γνώσεων σχετικά με τον ιό covid-19, η ένωση δημοσίου συμφέροντος που αναφέρεται στο άρθρο L. 1462-1[4] του Κώδικα Δημόσιας Υγείας και το Εθνικό Ταμείο Ασφάλισης Υγείας εξουσιοδοτούνται να λαμβάνουν τις ακόλουθες κατηγορίες προσωπικών δεδομένων :/ - δεδομένα από το εθνικό σύστημα δεδομένων υγείας που αναφέρονται στο άρθρο L. 1461-1 του ίδιου κώδικα καθώς και [...] : / - δεδομένα φαρμακείου · / - δεδομένα αστικής φροντίδας, όπως διαγνώσεις ή δεδομένα που δηλώνουν συμπτώματα, τα οποία προέρχονται από κινητές εφαρμογές υγείας και από εργαλεία τηλεπαρακολούθησης ή τηλειατρικής· / - αποτελέσματα βιολογικών εξετάσεων που πραγματοποιούνται από εργαστήρια νοσοκομείων και από ιατρικά βιολογικά εργαστήρια της πόλης · / - δεδομένα σχετικά με καταστάσεις έκτακτης ανάγκης που συλλέγονται από την Εθνική Υπηρεσία Δημόσιας Υγείας στο πλαίσιο του συντονισμένου δικτύου επιτήρησης έκτακτης ανάγκης · /- δεδομένα σχετικά με κλήσεις που συλλέγονται σε επίπεδο επείγουσας ιατρικής βοήθειας και σε επίπεδο υπηρεσιών που συμβάλλουν στην επείγουσα ιατρική βοήθεια · / - δεδομένα σχετικά με τη δραστηριότητα φροντίδας σε ιδρύματα ή ιατρο-κοινωνικές υπηρεσίες, ιδίως σε ιδρύματα στέγασης για τα εξαρτώμενα ηλικιωμένα άτομα / - έρευνες που διεξήχθησαν μεταξύ ατόμων για την αξιολόγηση των εμπειριών τους [...] / - κλινικά δεδομένα όπως απεικόνισης, φαρμακείου, βιολογίας, ιολογίας, ιατρικών αναφορών ομάδων ασθενών που υποβάλλονται σε θεραπεία σε κέντρα υγείας με σκοπό τη συγκέντρωσή τους./ II.- Η ένωση δημοσίου συμφέροντος και το Εθνικό Ταμείο Ασφάλισης Υγείας μπορούν να συλλέξουν μόνο τα απαραίτητα δεδομένα για την επιδίωξη σκοπού δημοσίου συμφέροντος σε σχέση με την τρέχουσα επιδημία του covid-19. Είναι υπεύθυνοι για την αποθήκευση και παροχή δεδομένων. Είναι εξουσιοδοτημένοι να μεταφέρουν τα δεδομένα που αναφέρονται στο I. / Το Εθνικό Ταμείο Ασφάλισης Υγείας είναι υπεύθυνο για τις εργασίες ψευδωνυμοποίησης στο πλαίσιο της μεταφοράς δεδομένων και μπορεί να επεξεργαστεί τον αριθμό εγγραφής στον εθνικό κατάλογο ταυτοποίησης φυσικών προσώπων για το σκοπό αυτό./ Μόνο οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων εξουσιοδοτημένοι υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 66 και 76 του νόμου αριθ. 78-17 της 6ης Ιανουαρίου 1978 σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων, τις αρχειοθετήσεις και τις ελευθερίες, το Κράτος που εφαρμόζει την επεξεργασία που αναφέρεται στο άρθρο 65 του ίδιου νόμου, το Εθνικό Ταμείο Ασφάλισης Υγείας που εφαρμόζει τις επεξεργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 65 του ίδιου νόμου ή οι φορείς και οι υπηρεσίες, που είναι επιφορτισμένες με αποστολή δημοσίου συμφέροντος και που αναφέρονται στο άρθρο 67 του ίδιου νόμου, μπορούν να επεξεργάζονται τα δεδομένα που συλλέγονται με τον τρόπο αυτό από την ένωση δημοσίου συμφέροντος./ III.- Τα δεδομένα μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο για προγράμματα που επιδιώκουν σκοπό δημοσίου συμφέροντος σε σχέση με την τρέχουσα επιδημία του covid-19 και μέχρι την έναρξη ισχύος των μέτρων που ελήφθησαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 του προαναφερθέντος νόμου της 24ης Ιουλίου 2019 και το αργότερο μέχρι τις 30 Οκτωβρίου 2020. / Τα δεδομένα μπορούν

[4] Πλατφόρμα δεδομένων υγείας

να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο στην τεχνολογική πλατφόρμα της εταιρίας δημοσίου συμφέροντος και στην πλατφόρμα του Εθνικού Ταμείου Ασφάλισης Υγείας και δεν μπορούν να εξαχθούν από αυτά. Στους κόλπους αυτών των πλατφορμών, τα προαναφερθέντα δεδομένα δεν μπορούν να περιέχουν ούτε τα ονόματα και τα επώνυμα ατόμων, ούτε τον αριθμό εγγραφής τους στον Εθνικό Κατάλογο Ταυτοποίησης φυσικών προσώπων ούτε τη διεύθυνσή τους. /Η ένωση δημοσίου συμφέροντος δημιουργεί και καθιστά διαθέσιμο στον ιστότοπό της έναν δημόσιο κατάλογο ο οποίος παραθέτει τη λίστα και τα χαρακτηριστικά όλων προγραμμάτων που σχετίζονται με αυτά τα δεδομένα. «Οι διατάξεις αυτές επεκτείνουν έως τις 30 Οκτωβρίου 2020 τα αποτελέσματα του διατάγματος της 21 Απριλίου 2020 που συμπληρώνει το διάταγμα της 23ης Μαρτίου 2020 που ορίζει τα μέτρα οργάνωσης και λειτουργίας του συστήματος υγείας που είναι απαραίτητα για την αντιμετώπιση της επιδημίας covid-19 στο πλαίσιο της κατάστασης έκτακτης υγειονομικής ανάγκης».

Σχετικά με τα κύρια αιτήματα της αίτησης :

10. Για τους σκοπούς της αποθήκευσης και της διάθεσης των δεδομένων υγείας για τα οποία είναι υπεύθυνη, η Πλατφόρμα δεδομένων υγείας υπέγραψε στις 15 Απριλίου 2020 με την ιρλανδική εταιρεία Microsoft Ireland Operations Limited, θυγατρική της αμερικανικής εταιρείας Microsoft Corporation, σύμβαση παρέχοντας πρόσβαση σε ένα σύνολο προϊόντων "Microsoft Azure", συμπεριλαμβανομένης ιδίως της φιλοξενίας των δεδομένων υγείας που αναφέρονται στη σκέψη 9 και της χορήγησης αδειών για το λογισμικό που απαιτείται για την επεξεργασία αυτών των δεδομένων για τους νόμιμα εξουσιοδοτημένους σκοπούς. Η ένωση του Εθνικού Συμβουλίου Ελεύθερου Λογισμικού και οι άλλοι αιτούντες υποστηρίζουν τους κινδύνους που συνεπάγεται αυτή η κατάσταση όσον αφορά το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, δεδομένης της πιθανής διαβίβασης δεδομένων στις Ηνωμένες Πολιτείες, είτε κατά την εφαρμογή της σύμβασης που συνήφθη με την εταιρεία Microsoft Ireland Operations Limited, ή λόγω αιτημάτων που θα απευθυνθούν σε αυτήν την εταιρεία ακόμη και εκτός των μεταφορών που έχουν συμφωνηθεί συμβατικά από την Πλατφόρμα δεδομένων υγείας.

Όσον αφορά τον κίνδυνο μεταφοράς προσωπικών δεδομένων σύμφωνα με τη σύμβαση που συνάφθηκε με τη Microsoft:

11. Από την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 16ης Ιουλίου 2020, προκύπτει ότι καμία μεταφορά δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν μπορεί πλέον να πραγματοποιηθεί βάσει του άρθρου 45 του Γενικού Κανονισμού για την προστασία των δεδομένων. Εάν η μεταφορά παραμένει δυνατή βάσει του άρθρου 46, αυτό γίνεται με την προϋπόθεση ότι παρέχονται οι κατάλληλες εγγυήσεις και ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα έχουν εκτελεστά δικαιώματα και αποτελεσματικά ένδικα μέσα. Ωστόσο, από την ίδια απόφαση προκύπτει ότι, σε περίπτωση που οι αμερικανικές δημόσιες αρχές έχουν πρόσβαση, βάσει του άρθρου 702 της FISA ή του ΕΟ 12333, σε προσωπικά δεδομένα που διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα ενδιαφερόμενα άτομα δεν έχουν δικαιώματα τα οποία μπορούν να ασκηθούν εναντίον των αμερικανικών αρχών ενώπιον των δικαστηρίων, χωρίς να εμφανιστεί, στο στάδιο της αποδεικτικής διαδικασίας, ότι μπορούν να παρασχεθούν κατάλληλες εγγυήσεις για την αποκατάστασή τους. Υπό αυτές τις προϋποθέσεις, οποιαδήποτε μεταφορά

προσωπικών δεδομένων στις Ηνωμένες Πολιτείες, από μια εταιρεία που μπορεί να αποτελέσει λήπτη αιτημάτων από τις αμερικανικές αρχές για τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω, ενδέχεται να παραβιάσει από μόνη της τα άρθρα 44 και επόμενα του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων, εκτός εάν μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 49, το οποίο περιέχει εξαιρέσεις για ορισμένες συγκεκριμένες καταστάσεις.

12. Από την αποδεικτική διαδικασία προκύπτει, αφενός, ότι τα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία από την Πλατφόρμα δεδομένων υγείας φιλοξενούνται σε κέντρα δεδομένων που βρίσκονται στις Κάτω Χώρες, πριν φιλοξενηθούν στο εγγύς μέλλον σε κέντρα δεδομένων που βρίσκονται στη Γαλλία. Από την άλλη πλευρά, η Πλατφόρμα δεδομένων υγείας και η εταιρεία Microsoft Ireland Operations Limited συνήψαν, στις 3 Σεπτεμβρίου 2020, μια τροποποιητική σύμβαση που προβλέπει, για τις διαδικτυακές υπηρεσίες "Azure" που απαριθμεί, ότι η Microsoft δεν θα επεξεργαστεί τα δεδομένα της Πλατφόρμας εκτός της γεωγραφικής περιοχής που αυτή καθορίζει χωρίς την έγκρισή της και ότι σε περίπτωση που η πρόσβαση στα δεδομένα είναι απαραίτητη για τις ανάγκες των λειτουργιών των διαδικτυακών υπηρεσιών και της επίλυσης συμβάντων που πραγματοποιούνται από τη Microsoft από τοποθεσία εκτός αυτής της περιοχής, θα υπόκειται στην προηγούμενη εξουσιοδότηση της Πλατφόρμας. Η πλατφόρμα δεδομένων υγείας δεσμεύεται από την Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών να αρνηθεί οποιαδήποτε μεταφορά. Τέλος, προκύπτει επίσης από αποδεικτική διαδικασία ότι τα μόνα δεδομένα των οποίων η μεταφορά εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι χρήσιμη είναι τα δεδομένα τηλεμετρίας, για τον έλεγχο της σωστής λειτουργίας των υπηρεσιών που προσφέρει η Microsoft, καθώς και των δεδομένων χρέωσης. Συνεπώς, δεν φαίνεται, από την αποδεικτική διαδικασία, ότι η πλατφόρμα δεδομένων υγείας μπορεί να υποχρεωθεί, για τεχνικούς λόγους, να δώσει τη συγκατάθεσή της για τη μεταφορά δεδομένων υγείας.

13. Επιπλέον, με απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2020 μετά την υποβολή του αιτήματος, ο Υπουργός Αλληλεγγύης και Υγείας συμπλήρωσε το άρθρο 30 της αποφάσεως της 10ης Ιουλίου 2020, σχετικά με μέτρα που αφορούν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από το σύστημα υγείας, προβλέποντας ότι: «Δεν επιτρέπεται η μεταφορά δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Αυτές οι διατάξεις στο εξής εμποδίζουν την Πλατφόρμα δεδομένων υγείας να κάνει χρήση της επιλογής, που παραμένει ανοιχτή στη σύμβαση που συνάφθηκε με τη Microsoft, να επιτρέψει τη μεταφορά προσωπικών δεδομένων από το σύστημα υγείας. Εναπόκειται στην Πλατφόρμα, η οποία ανέφερε κατά την ακρόαση, σε συμφωνία με τον αντισυμβαλλόμενο της, ότι οι υπηρεσίες που αναφέρονται στην τροποποίηση της 3ης Σεπτεμβρίου 2020 αντιστοιχούσαν σε όλες τις υπηρεσίες που καλύπτονται από τη σύμβαση που συνάφθηκε με τη Microsoft και ενδέχεται να περιλαμβάνουν επεξεργασία δεδομένων υγείας, χωρίς αυτό το σημείο να είναι σε θέση να επαληθευτεί σε σχέση με τα συστατικά έγγραφα της σύμβασης, να αποδείξει, εντός δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση αυτής της παραγγελίας, τη σύναψη μίας νέας τροποποιητικής σύμβασης με σκοπό να παρέχει αυτή την αποσαφήνιση.

14. Υπό αυτές τις προϋποθέσεις, από την αποδεικτική διαδικασία, δεν φαίνεται ότι τα προσωπικά δεδομένα του συστήματος υγείας μπορούν σήμερα να αποτελέσουν αντικείμενο μεταφορών εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε εφαρμογή της σύμβασης

μεταξύ της Πλατφόρμας δεδομένων υγείας και της Microsoft. Κατά συνέπεια, οι αιτούντες δεν έχουν καμία βάση να υποστηρίξουν ότι, λόγω τέτοιων μεταβιβάσεων, θα πραγματοποιηθεί μια σοβαρή και προδήλως παράνομη παραβίαση στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στην προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Όσον αφορά τον κίνδυνο άλλων διαβιβάσεων προσωπικών δεδομένων:

15. Οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι η εταιρεία Microsoft Corporation, δυνάμει της υποβολής της στο αμερικανικό δίκαιο, και η εταιρεία Microsoft Ireland Operations Limited, λόγω του καθεστώτος της ως θυγατρικής εταιρείας που έχει συσταθεί βάσει του αμερικανικού δικαίου, μπορούν να αποτελέσουν λήπτες αιτημάτων για πρόσβαση σε ορισμένα δεδομένα υγείας από τις αμερικανικές αρχές, στο πλαίσιο προγραμμάτων παρακολούθησης βάσει του άρθρου 702 της FISA ή του ΟΕ 12333, παρόλο που αυτά τα δεδομένα φιλοξενούνται στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης της Ένωσης και που οι όροι της σύμβασης μεταξύ της Πλατφόρμας δεδομένων υγείας και της Microsoft θα το απέκλειαν. Εφαρμόζοντας στις σχέσεις μεταξύ υπευθύνου επεξεργασίας και εκτελούντος την επεξεργασία των κριτηρίων που εφάρμοσε το Δικαστήριο στην απόφασή του της 16ης Ιουλίου 2020, είναι απαραίτητο να επαληθευτεί το επίπεδο προστασίας που διασφαλίζεται κατά την επεξεργασία δεδομένων, λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο τις συμβατικές διατάξεις που συνήφθησαν μεταξύ του υπευθύνου επεξεργασίας και του εκτελεστή της επεξεργασίας, αλλά και, σε περίπτωση που αυτός ο εκτελεστής υπόκειται στο δίκαιο τρίτου κράτους, τα σχετικά στοιχεία του νομικού συστήματος του τελευταίου.

16. Όσον αφορά τους συμβατικούς όρους που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ της Πλατφόρμας δεδομένων υγείας και της Microsoft, περιλαμβάνεται ένα παράρτημα 3 της τροποποιητικής σύμβασης σχετικά με την προστασία δεδομένων για διαδικτυακές υπηρεσίες της Microsoft, με το οποίο η εταιρεία δεσμεύεται να τηρεί τους όρους του Γενικού Κανονισμού για την προστασία δεδομένων, και ιδίως το άρθρο 28, όταν επεξεργάζεται προσωπικά δεδομένα «σύμφωνα με τις τεκμηριωμένες οδηγίες του πελάτη, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς προσωπικών δεδομένων σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό, εκτός εάν η Microsoft απαιτείται να το πράξει σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή το δίκαιο του κράτους μέλους στην οποία υπόκειται η Microsoft». Εάν η τροποποιητική σύμβαση για την προστασία δεδομένων που ολοκληρώθηκε στις 3 Σεπτεμβρίου 2020 προβλέπει επίσης ότι «η Microsoft δεν θα αποκαλύψει επεξεργασμένα δεδομένα στις δημόσιες αρχές, εκτός εάν απαιτείται από το νόμο», δεν μπορεί επομένως να αναφέρεται μόνο στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ενός από τα κράτη μέλη της, όπως θα πρέπει να διευκρινίζεται κατά τη σύναψη μίας τροποποιητικής σύμβασης που αναφέρεται στη σκέψη 13. Επιπλέον, η ίδια η τροποποιητική σύμβαση προβλέπει ότι η Microsoft πρέπει να ενημερώσει αμέσως την Πλατφόρμα εάν η εταιρεία θεωρεί ότι μια οδηγία συνιστά παραβίαση των γενικών κανονισμών ή άλλων διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ενός κράτους μέλους σχετικά με την προστασία προσωπικών δεδομένων.

17. Ωστόσο, η Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών, στις παρατηρήσεις που υπέβαλε μετά την κοινοποίηση της αίτησης, θεωρεί, υπό το φως των πληροφοριών που διαθέτει, ότι ο κίνδυνος ενός τέτοιου αιτήματος, όπως αυτό που αναφέρεται στην σκέψη 15, δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς. Επιπλέον, προκύπτει

από την αποδεικτική διαδικασία ότι τα τεχνικά μέτρα που εφαρμόζει η Microsoft ή ενδέχεται να εφαρμοστούν βραχυπρόθεσμα δεν αποκλείουν κάθε δυνατότητα για αυτήν την εταιρεία να έχει πρόσβαση στα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία υπό την ευθύνη της Πλατφόρμας δεδομένων, παρά τα προληπτικά μέτρα, που περιβάλλουν την κρυπτογράφηση στην οποία υπόκεινται και την αποθήκευση των κλειδιών κρυπτογράφησης που χρησιμοποιούνται, περιορίζοντας τον κίνδυνο. Επομένως, δεν μπορεί να αποκλειστεί πλήρως, από τεχνική άποψη, ότι η Microsoft ενδέχεται να κάνει δεκτό αίτημα από τις αμερικανικές αρχές βάσει του άρθρου 702 της FISA, το οποίο τότε θα αγνοήσει τα άρθρα 28 και 48 του Γενικού Κανονισμού προστασίας δεδομένων, που αναφέρεται στην σκέψη 5, τα οποία απαγορεύουν στον εκτελούντα την επεξεργασία να μεταφέρει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα, εάν δεν υπάρχει εντολή του υπευθύνου επεξεργασίας ή βάσει υποχρέωσης που προβλέπεται από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ενός κράτους μέλους, και ότι δεν αποκλείεται να μπορεί να αναγνωριστεί ή να καταστεί εκτελεστή απόφαση μιας διοικητικής αρχής τρίτης χώρας που απαιτεί από έναν υπεύθυνο επεξεργασίας ή έναν εκτελεστή επεξεργασίας να μεταφέρει ή να αποκαλύπτει προσωπικά δεδομένα, εκτός από ορισμένες προϋποθέσεις που στην περίπτωση αυτή δεν πληρούνται.

18. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί, καταρχάς, ότι το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφασή του της 16ης Ιουλίου 2020, μόνο σχετικά με τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να πραγματοποιηθεί η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις ΗΠΑ και όχι σχετικά με εκείνους τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία τέτοια δεδομένα, στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με την αμερικανική νομοθεσία ή τις θυγατρικές τους υπό την ιδιότητά τους ως εκτελεστές επεξεργασίας ή ακόμη και ως υπεύθυνους επεξεργασίας δεδομένων. Κατά μείζονα λόγο, δεν αποφάσισε για τις συνέπειες που θα μπορούσαν να έχουν τα πορίσματα της απόφασής της για μια τέτοια επεξεργασία, παρόλο που, όσον αφορά τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες, η απόφασή του το αναφέρει ως δυνατότητα με βάση το άρθρο 49 του Γενικού Κανονισμού για την προστασία δεδομένων, ο οποίος επιτρέπει ιδίως τις αναγκαίες μεταφορές για σημαντικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος που αναγνωρίζονται από το δίκαιο της Ένωσης ή από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται ο υπεύθυνος επεξεργασίας.

19. Δεύτερον, οι αιτούντες δεν επικαλούνται άμεση παραβίαση του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων, αλλά μόνο τον κίνδυνο μιας τέτοιας παραβίασης, σε περίπτωση που η Microsoft δεν είναι σε θέση να αντιταχθεί σε αίτημα πρόσβασης σε ορισμένα δεδομένα που υποβάλλεται από τις Αμερικάνικες αρχές, εάν υπάρχει συμφέρον για τον στόχο της απόκτησης πληροφοριών σε θέματα ξένης νοημοσύνης που επιδιώκεται από τα προγράμματα παρακολούθησης που έχουν ήδη αναφερθεί, ενώ επιπλέον αυτά τα δεδομένα είναι ψευδωνυμοποιημένα από το Εθνικό Ταμείο Ασφάλισης Υγείας, σύμφωνα με το διάταγμα της 22ας Μαρτίου 2017 σχετικά με το σύστημα αναφοράς για την ασφάλεια που εφαρμόζεται στο Εθνικό Σύστημα Δεδομένων Υγείας και τη συμφωνία που συνήφθη στις 14 και 15 Ιουνίου 2020 μεταξύ της Πλατφόρμας δεδομένων υγείας και του Εθνικού Ταμείου, πριν διαβιβαστούν στην Πλατφόρμα και κρυπτογραφηθούν χρησιμοποιώντας τα εργαλεία από τη Microsoft.

20. Τρίτον, υπάρχει σημαντικό δημόσιο συμφέρον να καταστεί δυνατή η συνέχιση χρήσης δεδομένων υγείας για τους σκοπούς της διαχείρισης της έκτακτης ανάγκης για την υγεία και τη βελτίωση των γνώσεων σχετικά με το SARS-CoV-2 και, προς το σκοπό αυτό, να επιτρέπεται η χρήση τεχνικών μέσων, χωρίς να υπάρχουν άλλα ισάξια μέχρι σήμερα, διαθέσιμων στην Πλατφόρμα δεδομένων υγείας μέσω της σύμβασης με τη Microsoft, με την επιφύλαξη, όπως προκύπτει από το διάταγμα της 10ης Ιουλίου 2020, ότι αυτή η προσφυγή και η αποθήκευση δεδομένων που συνεπάγεται είναι ένα μέτρο ανάλογο με το κινδύνους για την υγεία που προκύπτουν και είναι κατάλληλο για τις περιστάσεις του χρόνου και του τόπου, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης και την απουσία ικανοποιητικής εναλλακτικής τεχνικής λύσης που να επιτρέπει την πραγματοποίησή της εντός των απαραίτητων προθεσμιών.

21. Λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη ευαισθησία των δεδομένων υγείας, οι δημόσιες αρχές έχουν εκφράσει την προθυμία τους να λάβουν, το συντομότερο δυνατό, μέτρα για την εξάλειψη κάθε κινδύνου, όπως η επιλογή ενός νέου εκτελεστή επεξεργασίας, προτεινόμενο δημοσίως από την γραμματεία του Κράτους που είναι υπεύθυνη για την ψηφιακή μετάβαση και τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, ή τη προσφυγή σε συμφωνία χορήγησης άδειας, που προτείνει η Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών στις παρατηρήσεις της. Εν τω μεταξύ, είναι ευθύνη της Πλατφόρμας δεδομένων υγείας να συνεχίσει να επιδιώκει, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Γενικού Κανονισμού προστασίας δεδομένων, την εφαρμογή από τη Microsoft των κατάλληλων τεχνικών και οργανωτικών μέτρων για τη διασφάλιση της καλύτερης προστασίας των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων. Από την άποψη αυτή, η εταιρεία πρέπει επιπλέον, δυνάμει του παραρτήματος 3 της τροποποιητικής σύμβασης σχετικά με την προστασία δεδομένων που αναφέρεται παραπάνω, να της διαθέτει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για να αποδείξει τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο 28 και να επιτρέψει τη διενέργεια ελέγχων. Αποτελεί επίσης ευθύνη της Εθνικής Επιτροπής Πληροφορικής και Ελευθεριών, όταν εξουσιοδοτεί, σύμφωνα με τα άρθρα 66 και 76 του νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1978, σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων, τους φακέλους και τις ελευθερίες, έργα που απαιτούνται για την επεξεργασία των δεδομένων που συλλέγονται από την Πλατφόρμα δεδομένων υγείας, να επαληθεύσει ότι επιδιώκουν σκοπό δημοσίου συμφέροντος σε σχέση με την επιδημία covid-19 και ότι η χρήση της πλατφόρμας πληροί τους όρους που αναφέρονται στο σημείο 20.

22. Από την άλλη πλευρά, δεν φαίνεται, στο στάδιο της αποδεικτικής διαδικασίας, ότι τα μέτρα, που είναι ικανά να εξαλείψουν κάθε κίνδυνο της φύσης αυτού που αναφέρεται στη σκέψη 19 και ανάλογα με το δημόσιο συμφέρον που αναφέρεται στη σκέψη 20, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής προστατευτικών μέτρων που ο δικαστής για την προσωρινή προστασία, αποφασίζοντας βάσει των διατάξεων του άρθρου L. 521-2 του Κώδικα Διοικητικής Δικαιοσύνης, μπορεί να διατάξει σε περίπτωση σοβαρής και σαφώς παράνομης παραβίασης που πραγματοποιείται από

νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου σε μια θεμελιώδη ελευθερία και μέσα στο πολύ σύντομο χρονικό διάστημα που προβλέπουν αυτές οι διατάξεις.

Σχετικά με τα επικουρικά αιτήματα:

23. Εάν οι αιτούντες ζητήσουν από τον δικαστή για την προσωρινή προστασία, επικουρικώς, να ζητήσει από την Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών, ώστε να μπορεί να αποφασίσει ιδίως για τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει στην επεξεργασία και τη συλλογή δεδομένων εντός της Πλατφόρμας Υγείας η ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την επάρκεια της προστασίας που παρέχεται από την Ασπίδα Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων Ε.Ε. – Η.Π.Α, οι παρατηρήσεις που διατύπωσε η εν λόγω αρχή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ικανοποιούν αυτό το αίτημα, το οποίο έχει γίνει επομένως χωρίς αντικείμενο.

24. Οι διατάξεις του άρθρου L. 761-1 του Κώδικα Διοικητικής Δικαιοσύνης εμποδίζουν την αποδοχή των αιτημάτων των αιτούντων που παρουσιάζονται σχετικά.

ΔΙΑΤΑΖΕΙ:

Άρθρο 1: Η Πλατφόρμα Δεδομένων Υγείας θα αποδείξει τη σύναψη, εντός δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση αυτής της απόφασης, μιας νέας τροποποίησης των συμβατικών εγγράφων που την ενώνουν με την εταιρεία Microsoft Ireland Operations Limited, για να διευκρινίσει ότι το εφαρμοστέο δίκαιο, του οποίου γίνεται αναφορά στην τροποποιητική σύμβαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2020, είναι το δίκαιο της Ένωσης ή το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπόκειται η εταιρεία και ότι οι τροποποιήσεις που πραγματοποιεί αυτή η σύμβαση για την προστασία δεδομένων της Microsoft για τις διαδικτυακές υπηρεσίες εφαρμόζονται για όλες τις υπηρεσίες που παρέχονται από τη Microsoft και που ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του συστήματος υγείας.

Η Πλατφόρμα δεδομένων υγείας θα στείλει αντίγραφο στη Γραμματεία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Άρθρο 2: Δεν χρειάζεται να παρθεί απόφαση σχετικά με τα αιτήματα της αίτησης της ένωσης του Εθνικού Συμβουλίου Ελεύθερου Λογισμικού και των άλλων αιτούντων, δεδομένου ότι τείνουν να υιοθετήσουν ένα μέτρο όπως αυτό που αναφέρεται στη σκέψη 13 και να παραπέμψουν στην Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών.

Άρθρο 3: Λαμβάνοντας υπόψη την υπενθύμιση που αναφέρεται στη σκέψη 20 για το πεδίο εφαρμογής του διατάγματος του Υπουργού Αλληλεγγύης και Υγείας, της 10ης Ιουλίου 2020, που ορίζει τα γενικά μέτρα που είναι απαραίτητα για την αντιμετώπιση της επιδημίας του covid-19 στις περιοχές που εξήλθαν από την κατάσταση υγειονομικής έκτακτης ανάγκης και σε εκείνες όπου έχει παραταθεί, απορρίπτονται τα υπόλοιπα αιτήματα της αίτησης της ένωσης του Εθνικού Συμβουλίου Ελεύθερου Λογισμικού και των άλλων αιτούντων.

Άρθρο 4: Αυτή η απόφαση θα κοινοποιηθεί στην ένωση του Εθνικού Συμβουλίου Ελεύθερου Λογισμικού για όλους τους αιτούντες, στον Υπουργό Αλληλεγγύης και Υγείας και στην Πλατφόρμα Δεδομένων Υγείας.

Ένα αντίγραφο θα σταλεί στον Πρωθυπουργό, στην Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών και στη Microsoft France.